

Můžeš tu byt do rana,
vyženu cě s ovcamá.

Poženu cě uličku,

na tem vranem koničku.

Šatečku cě přikryju,
ač cě lude něznaju.

Šatečka je lehka věc,
přijdzě věter, vezme přeč.

412. Jiné pěni od Uher

Ej, Bo - že můj, Bo - že můj, ej, Bo - že můj, Bo - že můj, fa - le - šný je mi - lý můj.

[: Ej, Bože můj, Bože můj, :]
falešný je milý můj.

Falešné on oči má,
za inými pozerá.

Inde ide každý deň,

ke mně přijde ráz týdeň.

Aj, to už len v sobotu,
keď mám pilnú robotu.

Keď já bělím aj mažu,
shovárať sa nemožu.

Ale ty přijď v nedělu,
keď mám pěknú košelu.

Potom sa já shovorím,
aj ti dvírka otvorím.

193. OPADALÁ KVÍTKA

413.

Z Hošťálkovic od Ostravy. Ž. P. p. 115

Ach, Bo - že můj, Bo - že, v ze - le - nej o - bo - ře, eš - če můj ko - cha - nek ně - sni - dal,

ty mo - je ko - cha - ni, za - něs mu sni - da - ni, e - ne mi s nim ně - ga - daj.

Ach, Bože, můj Bože,
v zelenej oboře!
Ešče můj kochanek něsnidal;
ty moje kochani,
zaněs mu snidani,
ene mi s nim něgadaj.

Kerak němam gadač,
dy mi něchce snidač,
ach, mamuličko vy moji?

Postav to za zahon
a navrac se do dom,
aj, dcerušničko ty moja.

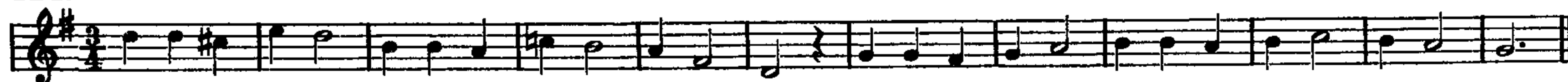
Ešče něsvita,
maci se ji pyta:
Kaj's, dcerko, věnek podžela?
Hoja, ene hoja,
mamuličko moja,
Janičkovi jsem ho dala.

Bala se mamičky,
pošla na kvitečky,
do ohradečka svojihó;
co jeden urvala,
to ji opadaly
do listečka jednoho.

194. DVA KOVÁŘI

414.

Z Metylovic

Ach, co je, co je podvochko - va - loch na za - mku, dy je - den ku - je, dru - hy mi - lu - je ga - la - nku.

Ach, co je, co je po dvoch kovaloch na zomku,
dy jeden kuje, druhy miluje galonku!

A co je, co je po dvoch kovaloch v mēscēčku,
dy jeden kuje, druhy miluje dzēvēčku.